

The Mediating Role of the Dark Triad in the Relationship Between Childhood Emotional Abuse and Hostile Behavior in Adulthood

Leila Gharibi

MSc. in Clinical Psychology, Bushehr Branch, Islamic Azad University, Bushehr, Iran

Naser Amini *

Assistant Professor, Department of Psychology, Bushehr Branch, Islamic Azad University, Bushehr, Iran

Extended Abstract

Introduction

A supportive work environment is a fundamental prerequisite for promoting employee well-being and maintaining work-life balance (Kabir et al., 2023). Conversely, a hostile work climate—defined by an emotionally charged atmosphere of distrust, suspicion, and chronic conflict—significantly elevates the risk of workplace bullying and perpetuates interpersonal hostility (Rosander & Salin, 2023). Empirical evidence suggests that maladaptive personality characteristics, such as hostile attribution bias, exacerbate the association between workplace aggression and psychological distress (Chaudhary & Islam, 2023). Given that workplace hostility encompasses a spectrum of detrimental behaviors—including harassment, aggression, incivility, and abusive supervision—its organizational impact is profound (Schneider, 2021; Shardhana, 2023).

* Corresponding Author: n.amini@iaubushehr.ac.ir

© 2026 The Author(s). This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International ([CC BY-NC 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/)) License.

DOI: <https://doi.org/10.22034/rip.2025.524293.1103>

Received: 17 May 2025 **Revised:** 05 Jun 2025 **Accepted:** 07 Jun 2025 **Published online:** 09 Jun 2025

A growing body of literature underscores the long-term impact of childhood maltreatment on adult aggression (Fares-Otero et al., 2023). Childhood emotional abuse, in particular, has been robustly linked to internalizing problems, cognitive deficits, physiological dysregulation, aggression, delinquency, and interpersonal difficulties. Among various forms of maltreatment—physical abuse, emotional abuse, sexual abuse, and neglect—the strongest associations have been observed between childhood maltreatment and violence during adolescence, as well as between adolescent violence and violent behavior in early and middle adulthood (Herrenkohl et al., 2023). Consistent findings demonstrate that individuals exposed to emotional abuse in childhood experience higher levels of cognitive uncertainty and exhibit more aggressive behaviors later in life (Schwarzer et al., 2021). Furthermore, psychological maltreatment has been shown to increase the risk of perpetrating harassment in adolescence and adulthood, with angry rumination serving as a potential mediating mechanism (Wang & Wang, 2024).

Recent studies have highlighted the role of “Dark Triad” traits—narcissism, psychopathy (antisociality), and Machiavellianism—in linking early adverse experiences to maladaptive adult outcomes (Kasim Can et al., 2025). Childhood maltreatment is associated with elevated levels of Machiavellianism (Ceroni & Yalch, 2024), narcissism (Wilson et al., 2023), and antisocial traits (Garofalo et al., 2025), all of which are linked to aggression, hostility, and manipulative interpersonal behaviors in adulthood. Although prior research has extensively examined the direct effects of childhood trauma on aggression and hostility, the mediating role of dark personality traits—particularly within workplace contexts—remains under-researched. Addressing this gap, the present study aims to investigate the mediating role of dark personality traits in the relationship between childhood emotional abuse and hostile behavior in adulthood, thereby contributing to a deeper understanding of the developmental mechanisms underlying workplace hostility and informing preventive and intervention strategies in organizational settings.

Method

This descriptive-correlational study utilized path analysis within a structural equation modeling (SEM) framework. The statistical population consisted of all employees of the Iranian Oil Terminals Company during the year 2024, comprising approximately 800 staff members. Given methodological recommendations suggesting a minimum sample size of 200 participants for SEM-based studies (Houman, 2018), and to enhance statistical power while accounting for potential attrition, the target sample size was increased to 280 individuals. Following data collection and screening procedures, 234 questionnaires were deemed valid and suitable for analysis. The remaining responses were excluded due to missing data, response inconsistency, or identification as outliers.

Participants were selected using a convenience sampling method, and data were collected via an online platform; the questionnaire link was distributed by the company’s public relations department and randomly forwarded to employees. Participants were informed about the confidentiality of their responses and the voluntary nature of participation directly through the survey link, and informed consent was obtained prior to completion. Inclusion criteria consisted

of willingness to participate in the study and the absence of self-reported severe physical or psychological conditions that could interfere with completing the questionnaires.

Data were collected using three standardized self-report instruments: the Aggression Questionnaire (AQ) to assess hostile and aggressive behaviors, the Childhood Trauma Questionnaire–Emotional Abuse subscale (CTQ-EA) to measure experiences of childhood emotional abuse, and the Dark Triad Dirty Dozen Scale (DDS) to evaluate dark personality traits, including narcissism, Machiavellianism, and psychopathy. Data analysis was performed using path analysis to examine the hypothesized mediating role of dark personality traits in the relationship between childhood emotional abuse and adult hostile behavior.

Results

A total of 280 questionnaires were initially collected. Using Mahalanobis distance to detect multivariate outliers, 46 responses were excluded, resulting in a final analyzable sample of 234 participants. Descriptive statistics indicated that the mean age of participants was 41.97 years ($SD = 9.11$). All respondents were married. The sample consisted of 186 men (79.5%) and 48 women (20.5%). Regarding educational attainment, 139 participants (59.4%) held associate or bachelor's degrees, 53 individuals (22.6%) had master's or doctoral degrees, and 42 participants (17.9%) had completed secondary or high school education.

Pearson correlation analyses revealed that adult hostile behavior was significantly and positively associated with childhood emotional abuse ($r = 0.67$), narcissism ($r = 0.40$), Machiavellianism ($r = 0.33$), and psychopathy ($r = 0.39$). To examine the mediating role of dark personality traits in the relationship between childhood emotional abuse and hostile behavior, path analysis was conducted. Preliminary diagnostics indicated acceptable statistical assumptions; the Durbin–Watson statistic (1.77) suggested no autocorrelation in residuals, and multicollinearity among predictor variables was not observed.

Path analysis results demonstrated that childhood emotional abuse, both directly and indirectly through dark personality traits, accounted for 49% of the variance in adult hostile behavior. Direct effects of childhood emotional abuse on hostile behavior ($\beta = 0.53$), psychopathy ($\beta = 0.26$), Machiavellianism ($\beta = 0.20$), and narcissism ($\beta = 0.26$) were statistically significant. In addition, psychopathy ($\beta = 0.18$), Machiavellianism ($\beta = 0.11$), and narcissism ($\beta = 0.19$) showed significant direct effects on hostile behavior ($p < .05$). Bootstrap analyses confirmed the mediating roles of psychopathy ($\beta = 0.06$), Machiavellianism ($\beta = 0.04$), and narcissism ($\beta = 0.07$). Model fit indices indicated an acceptable-to-good fit, supporting the adequacy of the proposed structural model.

Discussion and Conclusion

The findings reveal that childhood emotional abuse exerted a significant direct effect on adult hostile behavior, such that higher levels of emotional abuse were associated with greater hostility in later life. Consistent with previous literature, early emotional maltreatment appears to impair emotion regulation and foster maladaptive interpersonal strategies (Massa et al., 2023; Fares-Otero et al., 2023; Brown et al., 2023; Schwarzer et al., 2021). Individuals exposed to emotional

abuse during childhood often experience emotional deprivation and long-term psychological distress, which impair emotion regulation abilities and reduce engagement in healthy interpersonal interactions. As a result, these individuals may rely more heavily on hostile or defensive behavioral strategies in adulthood.

The findings further indicated that childhood emotional abuse had a direct and significant effect on each component of the Dark Triad—narcissism, Machiavellianism, and psychopathy. This pattern aligns with prior studies suggesting that early adverse emotional experiences contribute to the development and consolidation of maladaptive personality traits (Ceroni & Yalch, 2024; Hussein et al., 2023; Fan & Meng, 2022; Jia et al., 2020). Exposure to emotional neglect or abuse during formative years appears to foster emotional detachment, impaired empathy, and self-centered coping strategies, which may evolve into stable dark personality traits in adulthood. For instance, narcissistic tendencies may emerge as compensatory mechanisms for unmet emotional needs, whereas Machiavellian and psychopathic traits may develop in response to growing up in cold, neglectful, or hostile environments that hinder the development of trust and emotional understanding.

Additionally, the results showed that each dark personality trait independently predicted hostile behavior. This finding is consistent with evidence indicating that individuals high in Dark Triad traits display greater interpersonal distrust, emotional coldness, manipulation, and antagonism, all of which increase the likelihood of hostile behaviors in social and occupational settings (Jain et al., 2023; Liu et al., 2023). Narcissistic individuals may engage in hostility to protect their self-image, Machiavellian individuals may use hostility instrumentally to gain advantage, and psychopathic individuals may exhibit hostility due to impulsivity and lack of empathy.

Importantly, the results confirmed that narcissism, Machiavellianism, and psychopathy each mediated the relationship between childhood emotional abuse and adult hostile behavior, supporting prior findings (Garofalo et al., 2025; Yuan et al., 2025; Jia et al., 2020). Childhood emotional abuse appears to disrupt emotional, cognitive, and interpersonal development, increasing vulnerability to dark personality traits, which in turn facilitate hostile behavior. These findings underscore the long-term psychological consequences of early emotional maltreatment and highlight the importance of preventive and therapeutic interventions. Organizational training programs addressing unresolved childhood trauma, as well as parenting education initiatives promoting healthy child-rearing practices, may reduce the development of dark personality traits and subsequent hostile behaviors. Limitations include potential confounding variables and lack of control for gender differences; therefore, caution is advised when generalizing findings, particularly to female populations.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines: This article is derived from a Master's thesis in Clinical Psychology, registered in the Pajooheshyar research system under tracking code 162759365. The study was reviewed and approved by the Ethics Committee of Islamic Azad University on December 3, 2023, with the ethical approval code IR.IAU.LIAU.REC.1402.231.

Funding: This research is a personal study without financial support.

Authors' contribution: All parts of the research and preparation of the article were shared equally between the authors.

Conflict of interest: The authors declare no conflicts of interest.

Acknowledgements: The authors express their sincere gratitude to everyone who supported and contributed to this research.

Keywords: aggression, childhood trauma, Dark Triad.

Citation: Gharibi, L., & Amini, N . (2026). The Mediating Role of the Dark Triad in the Relationship Between Childhood Emotional Abuse and Hostile Behavior in Adulthood. *Recent Innovations in Psychology*, 3(2), 93-108. <https://doi.org/10.22034/rip.2025.524293.1103>.

نقش میانجی سه‌گانه تاریک شخصیت در رابطه سوء استفاده هیجانی در دوران کودکی با رفتار خصمانه در بزرگسالان

کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

لیلا غریبی

استادیار، گروه روان‌شناسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

ناصر امینی *

چکیده

پژوهش مطالعه حاضر با هدف بررسی نقش میانجی سه‌گانه تاریک شخصیت در رابطه سوء استفاده هیجانی در دوران کودکی با رفتار خصمانه در بزرگسالان انجام شد. در یک طرح همبستگی تعداد ۲۸۰ نفر از کارکنان شرکت پایانه‌های نفتی ایران در سال ۱۴۰۴ به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. گردآوری داده‌ها با پرسشنامه آسیب‌های دوران کودکی (CTQ)، مقیاس سه‌گانه تاریک شخصیت (DTDD) و پرسشنامه پرخاشگری (AQ) انجام شد. تحلیل مسیر نشان داد که مدل پیشنهادی از برازش مطلوبی برخوردار است. نتایج نشان داد اثر مستقیم تجربه سوء استفاده هیجانی در کودکی بر رفتار خصمانه و سه‌گانه تاریک شخصیت معنادار است؛ اثر مستقیم هریک از صفات سه‌گانه تاریک شخصیت بر رفتار خصمانه نیز معنادار بود ($P < 0/05$). سه‌گانه تاریک شخصیت نیز در رابطه تجربه سوء استفاده هیجانی در کودکی و رفتار خصمانه نقش میانجی داشتند ($P < 0/05$). بر این اساس چنین استنباط می‌شود که سوء استفاده هیجانی در دوران کودکی به‌طور مستقیم و به‌طور غیرمستقیم به واسطه سه‌گانه تاریک شخصیت باعث ایجاد رفتارهای خصمانه در بزرگسالی می‌شود.

کلیدواژه‌ها: ترومای کودکی، پرخاشگری، سه‌گانه تاریک شخصیت

استناد: غریبی، لیلا، و امینی، ناصر. (۱۴۰۵). نقش میانجی سه‌گانه تاریک شخصیت در رابطه سوء استفاده هیجانی در

دوران کودکی با رفتار خصمانه در بزرگسالان. *نوآوری‌های اخیر در روان‌شناسی*، ۳(۲)، ۹۳-۱۰۸.

<https://doi.org/10.22034/rip.2025.524293.1103>

این مقاله مستخرج از پایان‌نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی نویسنده اول در دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر است.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۰۲/۲۷ تاریخ بازنگری: ۱۴۰۴/۰۳/۱۵ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۳/۱۷ انتشار برخط: ۱۴۰۴/۰۳/۱۹

* نویسنده مسئول: n.amini@iaubushehr.ac.ir

مقدمه

یک محیط کاری مناسب، مفهومی حیاتی برای ارتقای تعادل بین کار و زندگی است (کبیر و همکاران، ۲۰۲۳). طبق پژوهش‌ها، جو کاری خصمانه^۱ به عنوان جو سازمانی عاطفی که با بی‌اعتمادی، سوءظن و تضاد نفوذ می‌کند، تعریف می‌شود که خطر قلدری را افزایش می‌دهد و به نوبه خود باعث ایجاد یک فضای کاری خصمانه‌تر می‌گردد (روزاندر و سالین، ۲۰۲۳). مطالعات دیگری ویژگی‌های شخصیتی منفی (سوگیری اسناد خصمانه) که می‌تواند ارتباط بین رفتار قلدری و پریشانی روانی را تقویت کند، را نشان داده‌اند (چادھاری و ایسلام، ۲۰۲۳). یک محیط کاری خصمانه از طریق رفتارهای غیراخلاقی، آزار و اذیت و تبعیض باعث ایجاد ناراحتی و ارباب می‌شود که این امر بر سلامت روحی و جسمی کارکنان تأثیر منفی می‌گذارد و منجر به افزایش استرس و کاهش بهره‌وری می‌شود (شاردهانا، ۲۰۲۳). خصومت^۲ در محیط کاری شامل رفتارهایی از جمله آزار و اذیت، پرخاشگری، قلدری، سوءاستفاده عاطفی و کلامی، رفتار ضد اجتماعی، بی‌ادبی یا نظارت توهین‌آمیز می‌شود، که باعث آسیب به افراد حاضر در محل کار می‌شود (اشنایندر، ۲۰۲۱). بررسی مطالعات دلالت بر این دارند که تجارب بدرفتاری در دوران کودکی نقش موثری بر رفتارهای پرخاشگرانه در بزرگسالی دارد (فارس-اوترو و همکاران، ۲۰۲۳).

در دوران کودکی، سوءاستفاده هیجانی^۳ با مشکلات درونی‌سازی، نقص‌های شناختی، اختلالات فیزیولوژیکی، پرخاشگری، بزهکاری و مشکلات بین فردی پیوندهای مستند مشخصی دارد. قوی‌ترین ارتباط بین بدرفتاری با کودک (آزار جسمی، آزار عاطفی، سوءاستفاده جنسی و غفلت) و خشونت در نوجوانی و بین خشونت در نوجوانی و خشونت در اوایل و میانه بزرگسالی است (هرنکوئل و همکاران، ۲۰۲۳). بدرفتاری در دوران کودکی با پیامدهای روانی-اجتماعی منفی، از جمله استفاده از رفتارهای پرخاشگرانه و خصمانه در دوران بزرگسالی مرتبط است (ماسا و همکاران، ۲۰۲۳). شوارزر و همکاران (۲۰۲۱) در پژوهش خود نشان دادند که افرادی که در دوران کودکی مورد آزار عاطفی قرار می‌گیرند در بزرگسالی عدم قطعیت ذهنی بیشتری را تجربه می‌کنند و رفتارهای پرخاشگرانه بیشتری ابراز می‌دارند. یافته‌های دیگری نیز نشان داده است که نوجوانانی که در دوران کودکی بدرفتاری را تجربه کرده‌اند، به احتمال بیشتری دیگران را مورد آزار و اذیت قرار می‌دهند، که با نشخوار خشم میانجی‌گری می‌شود (وانگ و وانگ، ۲۰۲۴). خصومت به طور کامل تأثیر بدرفتاری بر پرخاشگری و تا حدی تأثیر سوءاستفاده دوران کودکی را بر پرخاشگری واسطه‌گری می‌کند (فن و منگ، ۲۰۲۲). لیو و همکاران (۲۰۲۴) نشان دادند که سوءاستفاده هیجانی دوران کودکی، تعارض بین فردی کارکنان در محل کار را افزایش می‌دهد و بنابراین آنها را بیشتر مستعد قربانی شدن در محل کار می‌کند. آنان نشان دادند که چگونه تجربیات غیرکاری افراد در طول سال‌های شکل‌گیری شخصیت آنان می‌تواند تأثیر ماندگاری بر رفتارهای کاری آنها در بزرگسالی داشته باشد.

بررسی مطالعات پیشین دلالت بر این دارند که تجارب آسیب‌زای دوران کودکی می‌تواند با صفات تاریک شخصیت^۴ در بزرگسالی همراه باشد. این صفات شامل سه صفت شخصیتی خودشیفتگی^۵، جامعه‌ستیزی^۶ و ماکیاولیسم^۷ است (کاسیم‌کان و همکاران، ۲۰۲۵). منظور از خودشیفتگی، سلطه، برتری و خودبزرگ‌بینی است و

-
1. hostile work environment
 2. hostility
 3. emotional abuse
 4. Dark triad of personality
 5. narcissism
 6. psychopathy
 7. machiavellianism

جامعه‌ستیزی نیز به تکانشگری، خصومت بین‌فردی، جستجوگری هیجان، فقدان ندامت، فقدان همدلی و جذابیت سطحی اشاره دارد (خان و همکاران، ۲۰۲۵). ماکیاولیسم یک ویژگی شخصیتی است که نشان‌دهنده حيله‌گری، توانایی دستکاری و فریبکاری و تمایل به کسب قدرت به هر وسیله ممکن است؛ ماکیاولیسم، نوعی ویژگی روان‌پریشی تحت بالینی قلمداد می‌شود که بر سلامت فردی، محیط‌های حرفه‌ای و نظم اجتماعی تأثیر می‌گذارد (جهانگیر و همکاران، ۲۰۲۵). تجربه بدرفتاری و سواستفاده در دوران کودکی، با سطوح بالاتر ماکیاولیسم در دوران بزرگسالی همراه است (سرونی و یالچ، ۲۰۲۴). همچنین تجربیات نامطلوب دوران کودکی^۱ با خودشیفتگی در بزرگسالان مرتبط است (ویلسون و همکاران، ۲۰۲۳). نتایج پژوهش‌های دیگری نشان می‌دهد که آسیب‌های اولیه زندگی، عملکرد خانواده، کمال‌گرایی و مشکلات تنظیم هیجان مستقیماً منجر به افزایش گرایش به ویژگی خودشیفتگی می‌شود (کرمانیان و همکاران، ۲۰۲۳). افزون بر آن، نشان داده شد که سه گانه تاریک شخصیت ارتباط بین ناملايمات دوران کودکی و تاریخچه زندگی، و همچنین ارتباط بین تاریخچه زندگی و رفتارهای مشکل‌ساز را تعدیل می‌کند (فن و منگ، ۲۰۲۲). دانش آموزانی که تجربه کودک‌آزاری داشتند، خود و دیگران را منفی می‌دیدند، برخی از ویژگی‌های شخصیتی تاریک را از خود نشان می‌دادند، کنترلی بر احساسات خود نداشتند، به رفتارها و احساسات دیگران بیش از حد حساس بودند و مستعد پریشانی روانی بودند (یه و چونگ، ۲۰۲۲). همچنین، ماکیاولیسم به طور قابل توجهی با انواع پرخاشگری و دستکاری عاطفی مرتبط بود (خواجا و همکاران، ۲۰۲۵). در مطالعه دیگری نیز، خودشیفتگی بیشترین ارتباط را با تروما داشت (پالما و همکاران، ۲۰۲۱). همچنین میان تجربیات نامطلوب دوران کودکی و رفتارهای پرخاشگرانه رابطه معناداری یافت شد (پاچکو و همکاران، ۲۰۲۱). درواقع، پرخاشگری و بدرفتاری والدین در دوران کودکی، پیش‌بینی‌کننده صفات جامعه‌ستیزی و آزارگری در بزرگسالی مرتبط است (گاروفالو و همکاران، ۲۰۲۵). در مطالعه دیگری، نتایج نشان داد که تجربه انواع غفلت در دوران کودکی، می‌تواند منجر به ضعف در سازگاری با اطرافیان و نیز کاهش تاب‌آوری در بزرگسالی گردد (براون و همکاران، ۲۰۲۳).

طبق نظریه چرخه خشونت^۲، تجربیات اولیه بدرفتاری نقش مستقیمی در توسعه رفتار خشونت‌آمیز به عنوان نوعی انتقال بین‌نسلی دارد (باچاک و استولهوفر، ۲۰۲۳)؛ درواقع در کودکان با سابقه بدرفتاری در دوران کودکی و رفتارهای بیرونی و رفتار ضداجتماعی رابطه وجود دارد. نتایج مطالعات نشان داد که تجربه بدرفتاری روانی به طور مثبت با رفتار پرخاشگرانه مرتبط بود (لیو و همکاران، ۲۰۲۳). به عبارتی دیگر، هرچه افراد در سنین پایین‌تر بیشتر قربانی خشونت یا انواع سواستفاده بوده باشند، در سنین بالاتر به میزان بیشتری خود نیز مرتکب آن در بزرگسالی، در قبال دیگران می‌گردند (حسین و همکاران، ۲۰۲۳). رابطه مثبت بین تعارض نقش و قرار گرفتن در معرض رفتارهای قلدری در میان کارکنان شاغل در بخش‌هایی که با جو کاری خصمانه مشخص می‌شود، قوی‌تر بود (زهلکویست و همکاران، ۲۰۲۳). پژوهش دیگری نیز نشان داد که جامعه‌ستیزی قوی‌ترین رابطه را با پرخاشگری فیزیکی داشت، همچنین خصومت شدیدترین ارتباط را با ماکیاولیسم داشت (جین و همکاران، ۲۰۲۳). همچنین غفلت در دوران کودکی به طور مثبت با خلاقیت بدخواهانه فردی مرتبط است و سه گانه تاریک تا حدی واسطه این رابطه است (جیا و همکاران، ۲۰۲۰)؛ همان نویسندگان دریافتند که غفلت در دوران کودکی تأثیر قوی‌تری بر خلاقیت بدخواهانه از طریق سه گانه تاریک در میان مردان نسبت به زنان داشت. نتایج مطالعه دیگری نیز که بر روی

1. adverse childhood experiences (ACEs)

2. cycle of violence theory

بزرگسالان انجام شد نشان داد تجربه سواستفاده هیجانی و غفلت هیجانی در دوران کودکی، با بروز رفتارهای سمی و خصمانه بین فردی و فقدان مهارت‌های ارتباطی در سنین بالاتر همراه بود (براون و همکاران، ۲۰۲۳). همچنین، سه گانه تاریک شخصیت نقش میانجی را در رابطه بین تجارب آسیب‌زای دوران کودکی و رفتارهای پرخاشگرانه در زندانیان زن داشت (یوان و همکاران، ۲۰۲۵).

اگر چه در مطالعات پیشین نقش تجارب آسیب‌زای دوران کودکی بر پرخاشگری و خصومت مورد بررسی قرار گرفته است، اما نقش میانجی سه گانه تاریک شخصیت در محیط کار مورد توجه نبوده است؛ تجربیات دوران کودکی برای رشد جسمی و روانی افراد حیاتی هستند، اما اطلاعات کمی در مورد چگونگی تأثیر آنها بر رفتارهای کاری کارکنان در مراحل بعدی زندگی وجود دارد. در پژوهش‌های پیشین تمرکز پژوهشگران اغلب بر موضوعاتی مانند استرس، افسردگی یا فرسودگی شغلی در محیط‌های کاری بود و نیز در مطالعات داخلی هیچ پژوهشی که بر تأثیر سوء استفاده هیجانی در دوران کودکی و ارتباط آن با زندگی شغلی افراد در بزرگسالی را انجام داده باشد، یافت نشد. انجام این مطالعه می‌تواند به درک بیشتر از مکانیسم‌های زیربنایی رابطه بین تجارب آسیب‌زای دوران کودکی و رفتار خصمانه در محیط کاری کمک کند و نقش موثری بر تدوین برنامه‌های آموزشی و درمانی برای بهبود توسعه منابع انسانی در سازمان‌ها داشته باشد. بر این اساس مطالعه حاضر با هدف تعیین نقش میانجی صفات تاریک شخصیت در رابطه سوء استفاده هیجانی در دوران کودکی با رفتار خصمانه در بزرگسالان انجام شد.

روش

پژوهش حاضر از نوع همبستگی بود که به شیوه تحلیل مسیر انجام شد. جامعه آماری پژوهش کارکنان شرکت پایانه‌های نفتی ایران در سال ۱۴۰۳ بود (جامعه آماری ۸۰۰ نفر بودند). با توجه به اینکه برای مطالعات مدل معادلات ساختاری حداقل حجم نمونه ۲۰۰ پیشنهاد شده است (هومن، ۱۳۹۷)، با در نظر گرفتن ریزش احتمالی و با هدف افزایش اعتبار، تعداد نمونه تا ۲۸۰ نفر افزایش یافت. در پژوهش حاضر روش نمونه‌گیری در دسترس بود. لینک پرسش‌نامه‌ها به روابط عمومی شرکت پایانه‌های نفتی ایران داده شد و به صورت تصادفی برای کارکنان ارسال شد. معیارهای ورود شامل رضایت و علاقه به جهت شرکت در مطالعه و نیز عدم دارا بودن مشکلات روانی و جسمانی خاص (مانند ناتوانی فیزیکی) که مانع همکاری افراد در تکمیل لینک پرسشنامه‌ها گردد، بود. معیار خروج نیز عدم تکمیل بیش از ده درصد عبارت‌های پرسشنامه‌ها بود. بر این اساس پس از اجرا فقط ۲۳۴ پرسشنامه قابلیت تحلیل و بررسی را داشت. همچنین محرمانه بودن اطلاعات کارکنان، در همان لینک پرسش‌نامه به ایشان اطلاع داده شد، در نتیجه کارکنان با آگاهی و رضایت کامل در این پژوهش شرکت کردند. این پژوهش دارای کد اخلاق به شماره IR.IAU.LIAU.REC.1402.231 از کمیته اخلاق زیست پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی بود. گردآوری داده‌ها با استفاده از ابزارهای ذیل صورت گرفت:

پرسشنامه پرخاشگری^۱ (AQ): این پرسشنامه توسط باس و پری (۱۹۹۲) تدوین شده و دارای ۲۹ عبارت است و چهار عامل پرخاشگری جسمانی، پرخاشگری کلامی، خشم و خصومت را می‌سنجد. پاسخ‌های شرکت‌کنندگان روی یک مقیاس پنج درجه‌ای از هرگز (۱) تا کاملاً درست (۵) درجه‌بندی می‌شود. نمرات بیشتر در این پرسشنامه نشان دهنده پرخاشگری بالا است (بشکوفه و همکاران، ۱۴۰۱). در این مطالعه فقط از سوالات زیرمقیاس خصومت در تحلیل استفاده شد. روایی سازه به روش تحلیل اکتشافی در فرم اصلی توسط سازندگان آن برای عوامل

1. the Aggression Questionnaire (AQ)

پرخاشگری جسمانی ۰/۸۵، کلامی ۰/۷۲، خشم ۰/۸۳ و خصومت ۰/۷۷ گزارش شد و نیز پایداری با محاسبه ضریب آلفا کرونباخ از ۰/۷۲ تا ۰/۸۰ و برای کل ۰/۸۹ محاسبه شد (باس و پری، ۱۹۹۲). در پژوهش غفاری چراتی و همکاران (۱۴۰۱) پایداری آلفای کرونباخ این پرسشنامه مقدار ۰/۸۰ گزارش شد. در پژوهش حاضر مقدار آلفای کرونباخ ۰/۷۲ برای این بعد خصومت به دست آمد.

پرسشنامه ترومای دوران کودکی^۱ (CTQ): این پرسشنامه توسط برنشتاین و همکاران (۲۰۰۳) تدوین شده و دارای ۲۸ عبارت است. نمره‌گذاری در طیف لیکرت پنج درجه‌ای از هرگز (صفر) تا همیشه (۴) صورت می‌گیرد. بر اساس این پرسشنامه پنج خرده مقیاس سواستفاده هیجانی، غفلت جسمانی، غفلت هیجانی، سواستفاده جسمانی و سواستفاده جنسی قابل سنجش است. نمرات بالاتر نشانه ترومای بیشتر در دوران کودکی است. در این مطالعه تنها از خرده مقیاس سوءاستفاده هیجانی استفاده شد. ذراتی و همکاران (۱۳۹۹) پایداری این ابزار را با دو روش ضریب آلفای کرونباخ و بازآزمایی بین ۰/۷۹ تا ۰/۹۴ گزارش کردند. در مطالعات دیگری نیز ضریب آلفای کرونباخ را برای دو بعد سواستفاده هیجانی و غفلت هیجانی به ترتیب ۰/۸۶ و ۰/۸۹ گزارش شده است (پورشهریار و همکاران، ۲۰۱۸). در پژوهش حاضر مقدار آلفای کرونباخ ۰/۷۹ برای این پرسشنامه به دست آمد.

مقیاس سه گانه تاریک شخصیت^۲ (DTDD): این مقیاس توسط جانسون و وبستر (۲۰۱۰) ساخته شد و شامل ۱۲ عبارت است که سه صفت ماکیاولیستی، جامعه‌ستیزی و خودشیفتگی را می‌سنجد. نمره‌دهی در طیف لیکرت نه درجه‌ای از کاملاً مخالفم (۱) تا کاملاً موافقم (۹) صورت می‌گیرد. نمره بالا نشان‌دهنده بیشتر بودن آن صفت در فرد است. در مطالعه اصلی ضرایب بازآزمایی و آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۸۹ و ۰/۸۷ گزارش شد. ضرایب آلفای کرونباخ برای خرده مقیاس‌های ماکیاولیستی ۰/۸۴، خودشیفتگی ۰/۷۷ و جامعه‌ستیزی ۰/۷۵ بود. افزون بر آن، در پژوهش دیگری، ضریب آلفای کرونباخ این پرسشنامه ۰/۸۲ گزارش شد (بافنده قمرملکی و غفاری شجاع، ۲۰۲۳). در پژوهش حاضر مقدار آلفای کرونباخ خرده مقیاس‌ها از ۰/۸۰ تا ۰/۸۶ به دست آمد.

در تجزیه و تحلیل داده‌ها از شاخص‌های توصیفی، ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل مسیر استفاده شد. تحلیل‌ها با نرم افزارهای SPSS نسخه ۲۷ و Amos نسخه ۲۴ انجام شد.

یافته‌ها

توصیف جمعیت‌شناختی نمونه نشان داد که میانگین و انحراف معیار سنی شرکت کنندگان به ترتیب ۴۱/۹۷ و ۱۱/۹۷ است؛ همه شرکت کنندگان متأهل بودند؛ ۷۹/۵ درصد مرد و ۲۰/۵ درصد زن بودند؛ ۱۷/۹ درصد دارای تحصیلات سیکل و دیپلم، ۵۹/۴ درصد دارای تحصیلات کاردانی و کارشناسی و ۲۲/۶ درصد دارای تحصیلات کارشناسی ارشد و دکتری بودند.

غربالگری داده‌ها نشان داد که مقادیر گمشده و پرت تک متغیره و چندمتغیره‌ای وجود ندارد. شاخص‌های توصیفی و ضرایب همبستگی متغیرهای پژوهش در جدول ۱ ارائه شده است.

1. the Childhood Trauma Questionnaire (CTQ)

2. the Dark Triad Dirty Dozen (DTDD)

جدول ۱. شاخص‌های توصیفی و ضرایب همبستگی متغیرهای پژوهش

متغیر	۱	۲	۳	۴	۵
۱. رفتار خصمانه	-				
۲. سوءاستفاده هیجانی	۰/۶۷ **	-			
۳. خودشیفتگی	۰/۴۰ **	۰/۲۶ **	-		
۴. ماکیاویستی	۰/۳۳ **	۰/۲۰ **	۰/۳۵ **	-	
۵. جامعه ستیزی	۰/۳۹ **	۰/۲۶ **	۰/۲۰ **	۰/۳۲ **	-
میانگین	۱۹/۶۸	۸/۲۵	۱۱/۸۸	۵/۹۲	۷/۱۸
انحراف معیار	۶/۲۵	۲/۴۹	۳/۰۴	۳/۰۴	۲/۲۹
کجی	-۰/۱۰	۰/۲۷	۰/۰۱	۰/۸۱	-۰/۳۷
کشیدگی	-۰/۸۶	-۰/۹۳	۰/۰۸	-۰/۲۶	-۰/۸۱

**P<۰/۰۱ *P<۰/۰۵

جدول ۱ نشان می‌دهد که میان تمامی متغیرها همبستگی مثبت و معناداری وجود دارد ($P<۰/۰۵$). در بررسی مفروضات تحلیل مسیر شاخص‌های کجی و کشیدگی در دامنه مطلوب ± ۲ قرار داشتند. آماره دوربین واتسون^۱ نیز برابر با ۱/۷۷ بوده و نشان از استقلال خطاها داشت. شاخص تحمل^۲ و تورم واریانس^۳ نیز نشان دهنده عدم همخطی چندگانه بودند. بر این اساس از تحلیل مسیر استفاده شد. برآوردها با روش بیشینه درست‌نمایی^۴ و بررسی معناداری با روش بوت استرپ^۵ انجام شد. شاخص‌های برازش نشان داد که برازش داده مدل در سطح مطلوبی قرار دارد ($\chi^2/df=۲/۰۴$ ، $GFI=۰/۹۵$ ، $AGFI=۰/۹۳$ ، $NFI=۰/۹۶$ ، $CFI=۰/۹۶$ ، $IFI=۰/۹۶$ ، $RMSEA=۰/۰۷$). ضرایب مسیر استاندارد شده مستقیم و غیرمستقیم در جدول ۲ آورده شده است.

جدول ۲: ضرایب اثرات مستقیم و غیرمستقیم

مسیرها	ضریب غیر استاندارد (b)	β	سطح معناداری
تجربه سوءاستفاده هیجانی $\leftarrow$ رفتار خصمانه	۱/۳۰	۰/۵۳	۰/۰۱
جامعه ستیزی $\leftarrow$ رفتار خصمانه	۰/۴۹	۰/۱۸	۰/۰۱
ماکیاویستی $\leftarrow$ رفتار خصمانه	۰/۳۵	۰/۱۱	۰/۰۱
خودشیفتگی $\leftarrow$ رفتار خصمانه	۰/۳۹	۰/۱۹	۰/۰۱
تجربه سوءاستفاده هیجانی $\leftarrow$ جامعه ستیزی	۰/۳۲	۰/۲۶	۰/۰۱
تجربه سوءاستفاده هیجانی $\leftarrow$ ماکیاویستی	۰/۱۵	۰/۲۰	۰/۰۱
تجربه سوءاستفاده هیجانی $\leftarrow$ خودشیفتگی	۰/۲۴	۰/۲۶	۰/۰۱
تجربه سوءاستفاده هیجانی $\leftarrow$ رفتار خصمانه	۰/۱۳	۰/۰۷	۰/۰۱
تجربه سوءاستفاده هیجانی $\leftarrow$ ماکیاویستی	۰/۱۱	۰/۰۴	۰/۰۱
تجربه سوءاستفاده هیجانی $\leftarrow$ جامعه ستیزی	۰/۱۶	۰/۰۶	۰/۰۱

جدول ۲ نشان می‌دهد که اثر مستقیم تجربه سوءاستفاده هیجانی در کودکی بر رفتار خصمانه ($\beta=۰/۵۳$) و شخصیت جامعه ستیزی ($\beta=۰/۲۶$)، ماکیاویستی ($\beta=۰/۲۰$) و خودشیفتگی ($\beta=۰/۲۶$) مثبت و معنادار است؛ همچنین اثر مستقیم شخصیت جامعه ستیزی ($\beta=۰/۱۸$)، ماکیاویستی ($\beta=۰/۱۱$) و خودشیفتگی ($\beta=۰/۱۹$) بر رفتار

1. Durbin Watson
2. tolerance
3. variance inflation factor (VIF)
4. maximum likelihood
5. bootstrap

خصمانه مثبت و معنادار بود ($P < 0/05$). آزمون بوت استرپ نیز نشان داد که شخصیت جامعه ستیزی ($\beta = 0/06$)، ماکیاولیستی ($\beta = 0/04$) و خودشیفتگی ($\beta = 0/07$) بین تجربه سوء استفاده هیجانی و رفتار خصمانه نقش میانجی مثبت و معناداری داشتند ($P < 0/05$). نتایج تحلیل مسیر نشان داد که سوء استفاده هیجانی در دوران کودکی به طور مستقیم و با نقش میانجی صفات تاریک شخصیت در مجموع ۴۹ درصد از واریانس رفتار خصمانه در بزرگسالان را پیش‌بینی می‌کند.

بحث و نتیجه‌گیری

این مطالعه با هدف بررسی نقش میانجی صفات تاریک شخصیت در رابطه سوء استفاده هیجانی در دوران کودکی با رفتار خصمانه در بزرگسالان انجام شد. یافته‌ها نشان داد که تجربه سوء استفاده هیجانی بر رفتار خصمانه اثر مستقیم دارد، در واقع افزایش نمره در تجربه سوء استفاده هیجانی در دوران کودکی با افزایش رفتار خصمانه همراه بود. نتیجه پژوهش حاضر با مطالعات پیشین (شوارزر و همکاران، ۲۰۲۱؛ ماسا و همکاران، ۲۰۲۳؛ فارس-اوترو و همکاران، ۲۰۲۳؛ برون و همکاران، ۲۰۲۳) همسو بود. در تبیین این یافته می‌توان گفت افرادی که در دوران کودکی خود هر نوع سوء استفاده هیجانی را تجربه کرده‌اند، به دلیل کمبودهای عاطفی و تأثیراتی که آن تجربیات ناخوشایند بر آنان داشته است، دارای پتانسیل بالایی برای بروز رفتارهای خصمانه در دوران بزرگسالی خود هستند؛ آن‌ها نمی‌توانند به درستی عواطف و هیجانات خود را مدیریت کنند و به دلیل ضعف خود در زمینه هیجانی، در روابط میان‌فردی خود کمتر از تعاملات مثبت و سالم استفاده می‌کنند.

سایر یافته‌ها نشان داد که تجربه سوء استفاده هیجانی بر صفات شخصیت تاریک به صورت مجزا اثر مستقیم دارد، در واقع افزایش نمره در تجربه سوء استفاده هیجانی در دوران کودکی با افزایش هریک از سه گانه شخصیت تاریک همراه بود. نتیجه پژوهش حاضر با مطالعات پیشین (جیا و همکاران، ۲۰۲۰؛ فن و منگ، ۲۰۲۲؛ حسین و همکاران، ۲۰۲۳؛ سرونی و یالچ، ۲۰۲۴) همسویی داشت. در تبیین این یافته می‌توان گفت افرادی که در سنین پایین و کودکی در معرض تجربیات ناخوشایند و سوء استفاده هیجانی قرار می‌گیرند، از نظر روانی مستعد بروز رفتارهای خصمانه و جامعه‌ستیزانه هستند. هنگامی که شخصیت افراد با فقدان روابط هیجانی و عاطفی مناسب در دوران کودکی خود پیوند می‌خورد، به مرور در سنین بزرگسالی، این خصوصیات در آنان تثبیت شده که این تأثیر در بزرگسالی فرد و نوع ارتباط وی با دیگران بسیار مشهود است. فردی که در دوران کودکی با غفلت و سوء استفاده هیجانی والدین یا سرپرست خود روبه‌رو بوده است، در دوران بزرگسالی می‌تواند دارای صفت خودشیفتگی گردد؛ به عبارتی دیگر، فرد برای اینکه فقدان توجه و تجربه سوء استفاده هیجانی خود را جبران کند، به طور خودآگاه یا ناخودآگاه، مدام در تلاش است تا خود و خویش را محور اصلی ارتباطات اجتماعی خود با دیگران قرار دهد. افزون بر آن، اگر کودک در محیطی سرد و بی تفاوت یا خشن رشد کند، در سنین بالاتر، نمی‌تواند عواطف دیگران را به درستی درک کند، که در این صورت با احتمال بالاتری ممکن است که صفات ماکیاولیستی یا جامعه‌ستیزی به مرور در شخصیت فرد توسعه یابد و تثبیت گردد. شخص با تجربیات ناخوشایند این چنینی، توانایی برقراری ارتباط سالم با دیگران را ندارد و تنها بر ارضای نیازها و اهداف شخصی خود در روابط خویش با دیگران تمرکز دارد.

دیگر نتایج نشان داد که صفات شخصیت تاریک به صورت مجزا بر رفتار خصمانه اثر مستقیم دارند. در واقع افزایش نمره در هر یک از صفات سه گانه تاریک شخصیت با افزایش رفتار خصمانه همراه بود. نتیجه پژوهش حاضر با مطالعات پیشین (جین و همکاران، ۲۰۲۳؛ لیو و همکاران، ۲۰۲۳) همسو است. در تبیین این یافته چنین به

نظر می‌رسد که در افرادی که دارای صفات تاریک شخصیت می‌باشند، به دلیل بی‌تفاوتی بین فردی و بدبینی نسبت به قصد و رفتارهای دیگران، نمی‌توانند با صداقت در تعاملات بین فردی خود با دیگران ارتباط برقرار کنند، که این مسئله فقدان همدلی در افراد جامعه‌ستیز رایج است. افراد خودشیفته نیز با تصور اینکه نیازها و اهداف‌شان بر دیگران ارجحیت دارد با استفاده از روش‌های آسیب‌زا سعی می‌کنند تا از دیگران در محیط‌های کاری پیشی بگیرند. اشخاص با ویژگی ماکیاویستی همواره سعی در تثبیت قدرت و یا تخریب دیگران به جهت رسیدن به منافع در زندگی شخصی یا کاری دارند. ترکیب تمامی این صفات و یا هر کدام به طور مجزا می‌تواند باعث بروز رفتار خصمانه آنان به جهت محافظت از خود و منافع خود شود.

دیگر یافته‌های این پژوهش نشان داد که سه گانه تاریک شخصیت به صورت مجزا بین تجربه سواستفاده هیجانی و رفتار خصمانه نقش میانجی داشت. این یافته با مطالعات جیا و همکاران (۲۰۲۰)؛ گاروفالو و همکاران (۲۰۲۵) و یوان و همکاران (۲۰۲۵) همسو است. در تبیین نتایج می‌توان گفت هر کدام از صفات سه گانه تاریک شخصیت به عنوان متغیر میانجی نیز می‌تواند بر روند بروز رفتارهای خصمانه در افرادی که دارای تاریخچه تجربه سواستفاده هیجانی هستند تأثیرگذار باشد. آسیب‌های دوران کودکی در عملکرد شناختی، بین فردی و هیجانی فرد تأثیرگذار است و می‌تواند فرد را مستعد داشتن صفات تاریک شخصیت کند. افراد با تجربه سواستفاده هیجانی، به لحاظ عاطفی ثبات ندارند و اگر با تفکر دید تونلی^۱، جهان اطراف خود را با منفی‌نگری مشاهده کنند، به دلیل بدبینی، خودمحوری و خودخواهی نمی‌توانند با رفتارهای مسالمت آمیز، روابط بین فردی خود را مدیریت کنند. سواستفاده هیجانی به جا مانده از والدین این افراد، با تداخلی که بر روند رشد آنان در دوران کودکی داشته، بستر ایجاد صفات خودشیفتگی، جامعه‌ستیزی و یا ماکیاویستی را در این افراد فراهم می‌کند. آن‌ها به دلیل سبک فرزندپروری نادرست و عدم نظارت مناسب در دوران کودکی خود، با زخم‌های روانی باقی‌مانده از این تجربیات ناخوشایند به عنوان بزرگسال وارد اجتماع شده و در مواجهه با دیگران در محیط کاری، دچار سوتفاهم یا عدم درک و همدلی مناسب می‌شوند که به تبع آن، با روش‌های خصمانه و تخریب‌کننده در محیط‌های اجتماعی و کاری، سعی در پیشبرد اهداف خود دارند یا تلاش می‌کنند به نحوی با ابراز این رفتارهای خصمانه، از خود محافظت کنند، تا این خلاء عاطفی که حاصل سواستفاده هیجانی آنان در دوران کودکی می‌باشد را به طریقی جبران کنند.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که تجارب آسیب‌زا در دوران کودکی چه به‌طور مستقیم و چه به‌طور غیرمستقیم با نقش میانجی سه گانه تاریک شخصیت می‌تواند به رفتارهای خصمانه در بزرگسالان منجر شود. براین اساس پیشنهاد می‌شود که برگزاری دوره‌های آموزشی و روان‌شناختی جهت خنثی کردن اثرات تجارب ناخوشایند در دوران کودکی بر بزرگسالان در سازمان‌ها و ادارات صورت گیرد تا از میزان بروز رفتارهای خصمانه آنان در روابط بین فردی و اجتماعی در محل کار کاسته شود. همچنین، جهت پیشگیری از بروز رفتارهای خصمانه و جلوگیری از ایجاد صفات تاریک شخصیت در آینده کودکان و پیامدهای آن در بزرگسالی ایشان، برگزاری دوره‌های آموزشی سبک‌های فرزندپروری سالم برای زوج‌های جوان یا والدین کودکان می‌تواند در دستور کار موسسات آموزشی و بهداشتی مرتبط قرار گیرد. از محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به وجود متغیرهای مزاحم و همچنین عدم کنترل متغیرهایی مانند جنسیت افراد اشاره نمود، لذا در تعمیم یافته‌ها به جمعیت زنان احتیاط گردد.

ملاحظات اخلاقی

در ابتدای فرم الکترونیکی در خصوص اهداف پژوهش و اصول محرمانگی توضیحات لازم به شرکت کنندگان داده شد. پرسشنامه‌ها بدون نام بوده و پاسخگویی به هیچ یک از سوالات الزامی نبود.

حمایت مالی و سپاسگزاری

این پژوهش بدون دریافت حمایت مالی انجام شد. بدین وسیله از کارکنان شرکت پایانه‌های نفتی ایران که در این پژوهش شرکت کردند، تشکر و قدردانی می‌گردد.

تعارض منافع

در این مقاله هیچ گونه تعارض منافع وجود ندارد.

منابع

- بافنده قراملکی، حسن، و غفاری شجاع، زهرا. (۱۴۰۲). مقایسه شخصیت عاطفی عصبی و صفات تاریک شخصیت در زوجین موفق و ناموفق. *رویش روان‌شناسی*، ۱۲(۱۰)، ۷۸-۶۹. URL: <http://frooyesh.ir/article-1-4792-fa.html>
- بشکوفه، مینا، غلامزاده جفهره، مریم، و سودانی، منصور. (۱۴۰۱). مقایسه اثربخشی «آموزش مدیریت رفتار» و «درمان شناختی رفتاری» به مادران بر نافرمانی مقابله‌ای و سازگاری اجتماعی فرزندان نوجوان آن‌ها. *روان‌پرستاری*، ۱۰(۲)، ۳۶-۲۵. URL: <http://ijpn.ir/article-1-1947-fa.html>
- ذراتی، ایران، برماس، حامد، و ثابت، مهرداد. (۱۳۹۹). همبستگی ترومای کودکی و ایده‌پردازی خودکشی با میانجیگری درد روانی و روابط موضوعی. *مدیریت ارتقای سلامت*، ۹(۳)، ۴۸-۳۴. URL: <http://jhpm.ir/article-1-1143-en.html>
- غفاری چراتی، منیژه، محمدی‌پور، محمد، عزیزی، علیرضا. (۱۴۰۱). اثربخشی رفتاردرمانی دیالکتیک بر دشواری تنظیم هیجانی و پرخاشگری نوجوانان دختر دارای علایم افسردگی. *سبک زندگی اسلامی با محوریت سلامت*، ۶(۴)، ۴۰۲-۳۹۲. URL: <http://islamiclifej.com/article-1-1671-fa.html>
- کرمانیان، سحر، گلشنی، فاطمه، باغدادساریانس، آیتا، و جمهری، فرهاد. (۱۴۰۲). تدوین مدل ساختاری خودشیفتگی بر اساس تروماهای اوایل زندگی، عملکرد خانواده و شیوه‌های فرزندپروری ادراک شده مادر با میانجی‌گری دشواری تنظیم هیجان و کمال‌گرایی. *پژوهش‌های روان‌شناسی اجتماعی*، ۱۳(۵۰)، ۹۳-۱۰۹. <https://doi.org/10.22034/spr.2023.394200.1834>
- هومن، حیدرعلی. (۱۳۹۷). *مدل‌یابی معادلات ساختاری با کاربرد نرم‌افزار لیزرل*. تهران: انتشارات سمت. URL: <https://samt.ac.ir/en/book/4354/structural-equation-modeling-with-lisrel-application>

References

- Bačak, V., Štulhofer, A., & Bright, K. (2023). The role of mental health and delinquent behaviors in the cycle of sexual violence among Croatian adolescents: A longitudinal exploration with replication. *Archives of Sexual Behavior*, 52(7), 2735-2747. <https://doi.org/10.1007/s10508-023-02606-6>
- Bafandeh Qaramaleki, H., & Ghaffari Shoja, Z. (2023). Comparison of emotional neurotic personality and dark personality traits in successful and unsuccessful couples. *Rooyesh-e-Ravanshenasi Journal (RRJ)*, 12(10), 69-78(In Persian). URL: <http://frooyesh.ir/article-1-4792-fa.html>
- Bernstein, D. P., Stein, J. A., Newcomb, M. D., Walker, E., Pogge, D., Ahluvalia, T., ... & Zule, W. (2003). Development and validation of a brief screening version of the Childhood Trauma Questionnaire. *Child Abuse & Neglect*, 27(2), 169-190. [https://doi.org/10.1016/s0145-2134\(02\)00541-0](https://doi.org/10.1016/s0145-2134(02)00541-0)
- Beshkoufeh, M., Gholamzadeh, M., Sodani, M. (2022). The effectiveness of "Behavior Management Training" for mothers on aggression and oppositional defiant of their teenage children. *Journal of Health Promotion Management*, 11(2), 34-44 (In Persian). URL: <http://ijpn.ir/article-1-1947-fa.html>
- Brown, S. M., Faw, M. H., Lucas-Thompson, R. G., Pettigrew, J., & Quirk, K. (2023). Relations between stress-adapted communication skills and toxic social networks among young adults with childhood adversity. *Adversity and Resilience Science*, 4(3), 259-271. <https://doi.org/10.1007/s42844-023-00093-1>

- Buss, A. H., & Perry, M. (1992). The aggression questionnaire. *Journal of Personality and Social Psychology*, 63(3), 452. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.63.3.452>
- Ceroni, D. B., & Yalch, M. M. (2024). Influence of Childhood Maltreatment on Machiavellianism. *Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma*, 33(9), 1045-1054. <https://doi.org/10.1080/10926771.2024.2358870>
- Chaudhary, A., & Islam, T. (2023). Unravelling the mechanism between despotic leadership and psychological distress: The roles of bullying behavior and hostile attribution bias. *Kybernetes*, 52(12), 5829-5848. <https://doi.org/10.1108/K-10-2021-0987>
- Fan, L., & Meng, W. (2022). The relationship between childhood adversity and problem behavior of new street corner youth on campus: A moderate mediation model. *Frontiers in Psychology*, 13, 1036773. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.1036773>
- Fares-Otero, N. E., Alameda, L., Pfaltz, M. C., Martinez-Aran, A., Schäfer, I., & Vieta, E. (2023). Examining associations, moderators and mediators between childhood maltreatment, social functioning, and social cognition in psychotic disorders: a systematic review and meta-analysis. *Psychological Medicine*, 53(13), 5909-5932. <https://doi.org/10.1017/S0033291723001678>
- Garofalo, C., Delvecchio, E., Bogaerts, S., Sellbom, M., & Mazzeschi, C. (2025). Childhood trauma and psychopathy: The moderating role of resilience. *Psychological Trauma: Theory, Research, Practice, and Policy*, 17(3). <https://doi.org/10.1016/j.paid.2025.113089>
- Ghaffari, C. M., Mohammadipour, M., & Azizi, A. (2023). Effectiveness of Dialectical Behavior Therapy on The Difficulty of Emotional Regulation and Aggression in Female Adolescents with Depressive Symptoms. *Islamic Lifestyle with a Focus on Health*, 6(4), 392-402 (In Persian). URL: <http://islamiclifej.com/article-1-1671-fa.html>
- Herrenkohl, T. I., Fedina, L., Roberto, K. A., Raquet, K. L., Hu, R. X., Rousson, A. N., & Mason, W. A. (2022). Child maltreatment, youth violence, intimate partner violence, and elder mistreatment: A review and theoretical analysis of research on violence across the life course. *Trauma, Violence, & Abuse*, 23(1), 314-328. <https://doi.org/10.1177/1524838020939119>
- Hooman, H. A. A. (2018). Modeling structural equations using LISREL software. *Tehran: SAMT publication* (In Persian). URL: <https://samt.ac.ir/en/book/4354/structural-equation-modeling-with-lisrel-application>
- Hussain, Z., Kircaburun, K., Savcı, M., & Griffiths, M. D. (2023). The role of aggression in the association of cyberbullying victimization with cyberbullying perpetration and problematic social media use among adolescents. *Journal of Concurrent Disorders*. <https://doi.org/10.54127/AOJW5819>
- Jain, N., Kowalski, C. M., Johnson, L. K., & Saklofske, D. H. (2023). Dark thoughts, dark deeds: An exploration of the relationship between the Dark Tetrad and aggression. *Current Psychology*, 42(21), 18017-18032. <https://doi.org/10.1007/s12144-022-02993-4>
- Jahangir, M., Shah, S. M., Zhou, J. S., Lang, B., & Wang, X. P. (2025). Machiavellianism: Psychological, Clinical, and Neural Correlations. *Journal of Psychology*, 159(3), 155-168. <https://doi.org/10.1080/00223980.2024.2382243>
- Jia, X., Wang, Q., & Lin, L. (2020). The relationship between childhood neglect and malevolent creativity: The mediating effect of the dark triad personality. *Frontiers in Psychology*, 11, 613695. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.613695>
- Jonason, P. K., & Webster, G. D. (2010). The dirty dozen: a concise measure of the dark triad. *Psychological Assessment*, 22(2), 420. <https://doi.org/10.1037/a0019265>
- Kabir, I., Gunu, U., & Gwadabe, Z. L. (2023). Decent work environment and work-life balance: Empirical analysis of banking sector of hostile environments. *Journal of Family and Economic Issues*, 44(2), 297-312. <https://doi.org/10.1007/s10834-022-09843-2>
- Kasım Can, C., Gokhan, C., & Arif, O. (2025). Dark personality traits and soccer fanaticism: the mediating role of attachment styles. *Soccer & Society*, 26(1), 19-30. <https://doi.org/10.1080/14660970.2024.2358825>
- Kermanian, S., Golshani, F., Baghdasarians, A., & Jomehri, F. (2023). Explaining the Model of Narcissism Personality Based on early life traumas, Family Functioning, and Mother's Conceptual Mentality Perceived Parenting Styles with The Mediating Role of Perfectionism and Emotion Regulation Difficulties. *Social Psychology Research*, 13(50), 93-109 (In Persian). <https://doi.org/10.22034/spr.2023.394200.1834>
- Khan, F. M., Khan, A., Ahmed, S. S., Naz, A., Salim, M., Zaheer, A., & Rashid, U. (2025). The Machiavellian, Narcissistic, and Psychopathic Consumers: A Systematic Review of Dark Triad. *International Journal of Consumer Studies*, 49(2), e70018. <https://doi.org/10.1111/ijcs.70018>

- Khawaja, S., Sokić, K., Qureshi, F. H., & Nikolić, H. (2025). Machiavellianism and Aggression as Predictors of Emotional Manipulation. *Business Systems Research: International Journal of the Society for Advancing Innovation and Research in Economy*, 16(2), 1-14. URL: <https://hrcak.srce.hr/327874>
- Liu, B., Xu, M., & Yao, J. (2024). Suffered from deep-seated childhood shadows: Linking childhood emotional abuse to interpersonal conflict at work and workplace ostracism. *Personality and Individual Differences*, 229, 112771. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2024.112771>
- Liu, F., Yu, T., Xu, Y., & Che, H. (2023). Psychological maltreatment and aggression in preadolescence: Roles of temperamental effortful control and maladaptive cognitive emotion regulation strategies. *Child Abuse & Neglect*, 135, 105996. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2022.105996>
- Massa, A. A., Sippel, L., Kirby, C. M., Melkonian, A. J., Back, S. E., & Flanagan, J. C. (2023). Childhood Maltreatment and Use of Aggression among Veterans with Co-occurring PTSD and Alcohol Use Disorder: The Mediating Role of Hostile Cognitions. *Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma*, 32(4), 574-591. <https://doi.org/10.1080/10926771.2022.2151961>
- Pacheco, E. C., Bártolo, A., Rodrigues, F., Pereira, A., Duarte, J. C., & Silva, C. F. (2021). Impact of psychological aggression at the workplace on employees' health: a systematic review of personal outcomes and prevention strategies. *Psychological Reports*, 124(3), 929-976. <https://doi.org/10.1177/0033294119875598>
- Palma, V. H. G., Pechorro, P., Prather, J., Matavelli, R., Correia, A., & Jesus, S. N. (2021). Dark Triad: Associations with juvenile delinquency, conduct disorder and trauma. *Análise Psicológica*, 39(2), 247-261. <https://doi.org/10.14417/ap.1814>
- Pourshahriar, H., Alizade, H., & Rajaeinia, K. (2018). Childhood emotional abuse and borderline personality disorder features: the mediating roles of attachment style and emotion regulation. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*, 24(2), 148-163. URL: <https://psycnet.apa.org/record/2019-18473-004>
- Rosander, M., & Salin, D. (2023). A hostile work climate and workplace bullying: reciprocal effects and gender differences. *Employee Relations: The International Journal*, 45(7), 46-61. <https://doi.org/10.1108/ER-03-2022-0127>
- Schindeler, E. (2021). Workplace: Hostile Environment. In: Shapiro, L.R., Maras, MH. (eds) Encyclopedia of Security and Emergency Management. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-319-70488-3_256
- Schwarzer, N. H., Nolte, T., Fonagy, P., & Gingelmaier, S. (2021, January). Mentalizing and emotion regulation: Evidence from a nonclinical sample. In *International forum of psychoanalysis* (Vol. 30, No. 1, pp. 34-45). Routledge. <https://doi.org/10.1080/0803706X.2021.1873418>
- Shardhana, D. (2023). *The impact of a hostile working environment on work-life balance* (Doctoral dissertation, Dublin, National College of Ireland). URL: <https://norma.ncirl.ie/id/eprint/6793>
- Wang, X., & Wang, H. (2024). Childhood Psychological Maltreatment and Chinese Adolescents' Bullying Perpetration: A Moderated Mediation Model of Angry Rumination and Empathy. *Journal of Family Violence*, 39(8), 1525-1537. <https://doi.org/10.1007/s10896-023-00546-2>
- Wilson, K., Van Doorn, G., & Dye, J. (2023). Vulnerable dark traits mediate the association between childhood adversity and suicidal ideation. *Personality and Individual Differences*, 202, 111959. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2022.111959>
- Ye, Z., & Chung, M. C. (2022). The impact of child abuse, posttraumatic cognitions, machiavellianism and emotional suppression on interpersonal sensitivity and psychiatric comorbidity: A latent profile analysis. *Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma*, 31(10), 1299-1317. <https://doi.org/10.1080/10926771.2022.2052388>
- Yuan Liu, F., Zhang, X., Zhang, L., Hui Liu, Y., Fan Yuan, X., & Cheng Qiao, J. (2025). Childhood trauma and aggression of young women serving a prison term in China: Dark personality as a mediator. *Social Behavior and Personality: An international Journal*, 53(4), 1-10. <https://doi.org/10.2224/sbp.14549>
- Zarrati, I., Bermas, H., & Sabet, M. (2020). Correlation between childhood trauma and suicidal ideation by mediation of mental pain and object relations. *Journal of Health Promotion Management*, 9(3), 34-48 (In Persian). URL: <http://jhpm.ir/article-1-1143-en.html>
- Zahlquist, L., Hetland, J., Notelaers, G., Rosander, M., & Einarsen, S. V. (2023). When the going gets tough and the environment is rough: The role of departmental level hostile work climate in the relationships between job stressors and workplace bullying. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 20(5), 4464. <https://doi.org/10.3390/ijerph20054464>